تحلیل

افزایش ملایم قیمت نفت در بازار جهانی

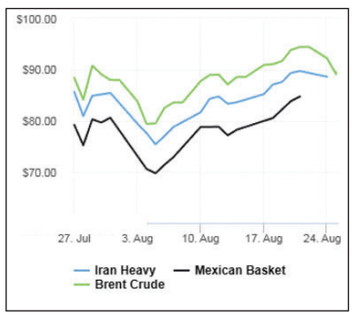

قیمت نفت پس از کاهش بیش از ۲ درصدی در معاملات روز قبل، روز سه‌شنبه که سرمایه‌گذاران در حال ارزیابی تاثیر اقدامات خصمانه جدید امریکا علیه ایران بودند، اندکی بهبود یافت. به گزارش ایسنا، قیمت آتی نفت خام برنت ۲۷ سنت یا ۰.۳ درصد افزایش یافت و به ۹۲ دلار و ۴۴ سنت در هر بشکه رسید، در حالی که نفت خام وست تگزاس اینترمدیت امریکا ۳۷ سنت یا ۰.۴ درصد افزایش یافت و به ۸۵ دلار و ۳۸ سنت در هر بشکه رسید. پس از افزایش بیش از ۵ درصدی در هفته گذشته، هر دو شاخص روز دوشنبه با کاهش قیمت بسته شدند و نفت خام امریکا پس از افزایش قیمت‌ها در دو هفته گذشته، به دلیل سودگیری به پایین‌ترین حد خود در یک هفته گذشته رسید. به نظر می‌رسد بازار تا حد زیادی به فشار واشنگتن برای تشدید فشار اقتصادی بر ایران بی‌تفاوت بوده است و معامله‌گران تلاش امریکا برای دور کردن شرکا از تجارت با ایران را به عنوان یک اقدام حاشیه‌ای و نه یک حرکت بازار قلمداد می‌کنند. اسکات بسنت، وزیر خزانه‌داری امریکا، روز دوشنبه از احتمال گسترش تحریم‌ها علیه کشورهایی که با ایران همکاری تجاری دارند خبر داد، اما از اعمال فوری مجازات‌ها خودداری کرد؛ اقدامی که تحلیلگران آن را نشانه‌ای از پیچیدگی و دشواری موقعیت دولت امریکا در این مناقشه ارزیابی می‌کنند. چین یکی از خریداران اصلی نفت ایران است و اگرچه واشنگتن از خریدهای آن انتقاد کرده است، اما تاکنون از هدف قرار دادن مستقیم بانک‌های چینی خودداری کرده است. اما فعالیت کشتیرانی در تنگه هرمز هنوز در کسری از سطوح قبل از جنگ باقی مانده است. ایران همچنان بر حاکمیت خود بر آبراه حیاتی تنگه هرمز تاکید دارد؛ تنگه‌ای که قبل از شروع تجاوز نظامی امریکایی صهیونی به ایران در اواخر فوریه، معمولا مسیر ترانزیت محموله‌هایی معادل حدود ۲۰ درصد از مصرف جهانی نفت بود. اختلالات عرضه در نتیجه تجاوز امریکا و رژیم صهیونیستی به ایران که از ۲۸ فوریه (۹ اسفند) آغاز شد، باعث شده است که ذخایر تجاری و استراتژیک کشورها کاهش یابد. براساس گزارش رویترز، وزارت انرژی امریکا روز دوشنبه گزارش داد که ذخایر نفت خام در ذخایر استراتژیک نفت امریکا طی هفته گذشته حدود ۳.۷ میلیون بشکه کاهش یافته و به ۲۸۹.۷ میلیون بشکه رسیده که پایین‌ترین سطح از نوامبر ۱۹۸۲ است.

خبر

تداوم گرما در کشور و ادامه فشار بر شبکه برق در شهریورماه

تداوم هوای گرم و افزایش دمای کشور، در حالی نیاز مصرف برق را در محدوده ۷۴ هزار مگاوات قرار داده که پیش‌بینی‌های هواشناسی از استمرار هوای گرم‌تر از نرمال در هفته‌های پیش‌رو حکایت دارد؛ شرایطی که ضرورت تداوم مدیریت مصرف برق و همراهی مشترکان را بیش از گذشته نمایان می‌کند. به گزارش ایسنا، براساس داده‌های هواشناسی، در هفته جاری دمای هوا در بخش‌هایی از کشور افزایش یافته و ۱۳ استان با گرمای نامتعارف نسبت به سال‌های گذشته مواجه هستند. پیش‌بینی‌ها نشان می‌دهد میانگین دمای کشور در هفته جاری حدود ۲.۵ درجه سانتی‌گراد بیشتر از میانگین ۱۰ ساله و حدود ۱.۵ درجه بیشتر از مدت مشابه سال گذشته می‌باشد. همزمان با این افزایش دما، میانگین دمای کشور بالاتر از ۳۸ درجه سانتی‌گراد رسیده و نیاز مصرف برق امروز به بیش از ۷۴ هزار مگاوات می‌رسد. این همزمانی، بار قابل توجهی را به شبکه سراسری برق تحمیل می‌کند، چراکه با افزایش دما، استفاده از تجهیزات سرمایشی به‌طور محسوسی افزایش یافته و بخش قابل توجهی از تقاضای برق در ساعات اوج به تأمین نیاز سرمایشی اختصاص پیدا می‌کند. طبق اعلام وزارت نیرو، بررسی روند تابستان امسال نیز نشان می‌دهد شبکه برق کشور تاکنون چندین بار در معرض شرایط اوج دما و مصرف برق قرار گرفته است. ۵ مرداد و ۲۵ مرداد از جمله مقاطع مهم این تابستان بوده‌اند و برآوردهای هواشناسی برای ۳ شهریور نیز از تداوم شرایط دمایی شدید و احتمال قرار گرفتن شبکه برق در یکی دیگر از مقاطع حساس حکایت دارد. نکته مهم در شرایط کنونی این است که فشار بر شبکه برق را نمی‌توان تنها براساس مصرف یک روز یا یک رکورد مورد ارزیابی قرار داد. آنچه اهمیت دارد، استمرار چند هفته‌ای دمای بالا و تکرار روزهایی است که مصرف برق در محدوده‌های بسیار بالا قرار می‌گیرد. برآوردهای موجود نیز حاکی از آن است که هفته‌های گرم‌تر از نرمال تا پایان شهریور ماه در پیش است. بنابراین، حتی اگر در برخی روزها دما اندکی کاهش یابد، مادامی که میانگین دمای کشور بالاتر از شرایط معمول باشد، احتمال باقی ماندن مصرف برق در سطوح بالا وجود خواهد داشت. از این منظر، روزهای پیش‌رو را باید بخشی از یک دوره حساس و ممتد برای شبکه برق کشور دانست؛ دوره‌ای که در آن مدیریت همزمان تولید، انتقال و توزیع برق در کنار مدیریت مصرف، نقش تعیین‌کننده‌ای در حفظ پایداری شبکه دارد. در چنین شرایطی، مدیریت مصرف برق دیگر یک توصیه صرف نیست، بلکه به یکی از مولفه‌های اصلی حفظ پایداری شبکه برق تبدیل می‌شود. کاهش استفاده از وسایل پرمصرف در ساعات اوج مصرف، تنظیم دمای وسایل سرمایشی روی دمای آسایش، استفاده از دور کند کولرهای آبی و پرهیز از استفاده همزمان تجهیزات پرمصرف، می‌تواند به کاهش بار شبکه کمک کند. اکنون که کشور با میانگین دمای بالای ۳۸ درجه، نیاز مصرف حدود ۷۴ هزار مگاوات و چشم‌انداز تداوم گرمای بالاتر از نرمال مواجه است، همراهی مشترکان می‌تواند فاصله میان یک روز عادی و یک روز بسیار دشوار برای شبکه را رقم بزند. به بیان دیگر، در تابستانی که گرما ماندگار شده است، صرفه‌جویی باید ماندگار باشد، چراکه هر کیلووات کاهش مصرف برق در ساعات اوج مصرف، فرصتی برای حفظ پایداری شبکه برق و تداوم برق‌رسانی مطمئن به همه مشترکان کشور است.

علت افزایش تراکم در جایگاه‌های سوخت تهران اعلام شد

افزایش ناگهانی تقاضا و ترافیک در مسیرهای مواصلات

به گفته مدیر شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی منطقه تهران در پی افزایش ناگهانی تقاضای بنزین و تاخیر در ارسال محمولات سوختی به‌دلیل ترافیک مسیرهای مواصلاتی، تراکم در برخی جایگاه‌های سوخت تهران افزایش یافت که با اقدامات انجام‌شده پیش‌بینی می‌شود طی چند روز آینده این محدودیت‌ها به‌طور کامل رفع شود.

به گزارش ایسنا، فریدون یاسمی با تشریح آخرین وضعیت سوخت‌رسانی و تراکم در جایگاه‌های عرضه سوخت تهران اظهار کرد: در روزهای اخیر، به دلیل انتشار برخی شایعات در رسانه‌ها و در پیش بودن تعطیلات ۱۷ ربیع‌الاول، تقاضای سوخت در تهران افزایش قابل توجهی داشته است.

یاسمی افزود: افزایش ناگهانی تقاضا از یک‌سو و ترافیک در مسیرهای مواصلاتی که موجب تاخیر در ارسال محمولات سوختی شد از سوی دیگر، در مقطعی موجب اتمام بنزین در تعداد محدودی از جایگاه‌ها و توقف چندساعته فعالیت آنها شد.

وی ادامه داد: با توجه به آسیب‌های وارد‌شده به زیرساخت‌های ذخیره‌سازی و توزیع فرآورده‌های نفتی تهران در جریان جنگ تحمیلی سوم، توزیع سوخت در پایتخت با محدودیت‌هایی مواجه است، اما پس از افزایش تقاضا، با فعال‌سازی فوری مسیرهای تأمین سوخت از سایر استان‌ها، تأمین سوخت تهران به‌صورت پایدار در حال انجام است.

مدیر منطقه تهران با تاکید بر استمرار سوخت‌رسانی با حداکثر ظرفیت گفت: روز گذشته با افزایش ۳۰ درصدی توزیع بنزین، بیش از ۲۶ میلیون لیتر از این فرآورده در پایتخت توزیع شد که بالاترین میزان توزیع روزانه بنزین تهران در سال جاری به شمار می‌رود. یاسمی خاطرنشان کرد: با اقدامات انجام‌شده برای تقویت مسیرهای تأمین و توزیع، محدودیت‌های ایجادشده در حال برطرف شدن است و پیش‌بینی می‌شود طی چند روز آینده این محدودیت‌ها به‌طور کامل رفع شود. وی ضمن قدردانی از همراهی و شکیبایی شهروندان اظهار کرد: با تلاش‌های انجام‌شده، زنجیره تأمین سوخت کشور در حال حاضر پایدار است و سوخت‌رسانی در تهران نیز با حداکثر ظرفیت ادامه دارد. مدیر منطقه تهران از شهروندان درخواست کرد با مدیریت مصرف سوخت، کاهش ترددهای غیرضروری با خودروهای شخصی، استفاده از حمل‌ونقل عمومی و بهره‌گیری از سوخت‌های جایگزین مانند سی‌ان‌جی در خودروهای دوگانه‌سوز، کارکنان شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی را در تداوم سوخت‌رسانی پایدار یاری کنند.

اقدامات خصمانه جدید امریکا بر کدام کشورها تاثیر می‌گذارد؟

تحریم‌های خصمانه جدید موسوم به «دی‌دِی اقتصادی» دولت ترامپ علیه ایران، شرکای تجاری اصلی ایران را تحت فشار قرار می‌دهد و چین، عراق، ترکیه، هند و امارات متحده عربی در معرض تحریم‌های ثانویه امریکا قرار دارند.

به گزارش ایسنا، تحریم‌های خصمانه جدید ترامپ علیه ایران حول یکی از قدرتمندترین سلاح‌های واشنگتن یعنی «دسترسی به سیستم مالی امریکا»، بنا شده است. مشکل این است که هرچه واشنگتن عمیق‌تر به تجارت ایران نفوذ کند، اهداف بزرگ‌تر می‌شوند.

چین بیش از ۸۰ درصد از نفت خام ایران از مسیر دریا را خریداری می‌کند. عراق برای تولید برق خود تا ۴۰ درصد به گاز ایران متکی است. ترکیه در نیمه اول امسال ۴.۵ میلیارد متر مکعب گاز ایران را وارد کرد، در حالی که هند هنوز رابطه تجاری به‌شدت یک‌جانبه‌ای با تهران دارد. امارات متحده عربی که زمانی یکی از مهم‌ترین مجاری تجاری و مالی ایران بود، معاملات خود با تهران را به حالت تعلیق درآورده است.

وزارت خزانه‌داری امریکا می‌تواند نفتکش‌ها، بازرگانان و پالایشگاه‌های کوچک چینی را تحریم کند. با این حال، هدف قرار دادن بانک‌های بزرگ تامین‌کننده مالی این تجارت، متفاوت است. همین امر در مورد مجبور کردن بغداد به انتخاب میان رعایت واشنگتن و ادامه جریان گاز ایران به نیروگاه‌های عراق نیز صادق است.

دولت ترامپ روز دوشنبه رویکردی محتاطانه اتخاذ کرد. در دور اول تحریم‌ها تقریبا ۶۰ فرد، شرکت و کشتی را هدف قرار داد و تحریم‌ها را در حوزه‌های کشتیرانی، هواپیمایی، فناوری، طلا و دارایی‌های دیجیتال گسترش داد، اما سراغ بانک‌های بزرگ چین نرفت.

این امر قدرتمندترین بخش تهدید ترامپ را همچنان بر سر شرکای تجاری ایران باقی می‌گذارد. اگر دور اول نتواند تجارت با ایران را به اندازه کافی کاهش دهد، واشنگتن می‌تواند از تحریم شبکه‌هایی که برای دور زدن محدودیت‌های امریکا ساخته شده‌اند، به هدف قرار دادن بانک‌ها و شرکت‌هایی که هنوز تجارت قابل توجهی برای از دست دادن در امریکا دارند، تغییر دهد.

پایگاه خبری اویل پرایس در گزارشی، پنج کشوری را بررسی کرده که تحت تهاجم اقتصادی جدید ترامپ علیه ایران، با برخی از سخت‌ترین انتخاب‌ها روبه‌رو هستند.

هیچ کشوری به اندازه چین نفت ایران را خریداری نمی‌کند و این امر پکن را به بزرگ‌ترین مشتری نفتی تهران تبدیل کرده است. واردات چین در اوایل امسال، قبل از جنگ و محاصره امریکا که این جریان را تحت فشار قرار داد، به ۱.۵۸ میلیون بشکه در روز رسید و طبق گزارش رویترز، محموله‌ها از ۸۲۳ هزار بشکه در روز در ژوئیه، به حدود ۵۳۴ هزار بشکه در روز در ماه اوت کاهش یافت. اما چین سال‌ها صرف ایجاد یک تجارت نفتی با ایران کرده که برای به حداقل رساندن قرار گرفتن در معرض تحریم‌های امریکا طراحی شده است. پالایشگاه‌های مستقل چین بخش عمده‌ای از نفت خام ایران را خریداری می‌کنند. واشنگتن بارها بخش‌هایی از شبکه خرید نفت ایران، از جمله پالایشگاه‌های چینی، شرکت‌های تجاری و کشتی‌های مورد استفاده در حمل نفت را هدف قرار داده است.

این تحریم‌ها شرکت‌های انفرادی را بدون توقف تجارت مختل کرده‌اند. جریان نفت ایران به چین حتی پس از تشدید تحریم‌های واشنگتن علیه خریداران چینی، در فوریه به ۱.۵۸ میلیون بشکه در روز رسید. بانک‌های بزرگ چینی هدف بسیار قدرتمندتری هستند، زیرا هنوز به تسویه دلار و دسترسی به سیستم مالی بین‌المللی گسترده‌تر وابسته هستند.

اسکات بسنت، وزیر خزانه‌داری امریکا روز دوشنبه از تحریم این بانک‌ها خودداری کرد و گفت که وزارت خزانه‌داری می‌خواهد به کشورها فرصت دهد تا قبل از اجرای تحریم‌های جدید، میزان مواجهه خود را کاهش دهند. اما او همچنین وعده داد که تا پایان هفته «اعلامیه مهمی» شامل یک موسسه مالی منتشر کند. طبق گزارش رویترز، وزارت خزانه‌داری پیش از این به دو بانک بزرگ چینی هشدار داده است که در صورت مشاهده جابه‌جایی وجوه ایران از طریق سیستم‌های آنها، ممکن است با تحریم‌های ثانویه مواجه شوند.

تعقیب یک بانک بزرگ چینی، هزینه‌های بسیار بالاتری برای واشنگتن خواهد داشت. قرار است ترامپ و شی جین‌پینگ، رییس جمهور چین در اواخر سپتامبر در واشنگتن دیدار کنند و هر دو طرف تلاش کنند تا توافق تجاری نوامبر گذشته در مورد تعرفه‌های امریکا و تامین مواد معدنی کمیاب چین را حفظ کنند.

بنابراین، چین همچنان بزرگ‌ترین آزمون برای میزان آمادگی ترامپ برای پیشبرد «روز خروج اقتصادی» است. پکن بارها تحریم‌های یکجانبه امریکا را رد کرده است، در حالی که اقدامات قبلی امریکا نتوانسته است مانع از رسیدن نفت خام ایران به پالایشگاه‌های چینی شود.

عراق در حال حاضر با اثرات تجاوز نظامی امریکا به ایران دست و پنجه نرم می‌کند. بودجه دولت عراق تقریبا به‌طور کامل به صادرات نفت وابسته است که با محاصره دریایی به‌شدت آسیب دیده است. پس از بسته شدن تنگه هرمز، صادرات نفت جنوب عراق ۷۵ درصد کاهش یافت و درآمد ماهانه نفت به ۱.۲ میلیارد دلار کاهش یافت و دولت را برای متعادل کردن حساب‌های خود با مشکل روبه‌رو کرد.

گاز طبیعی ایران برای بخش انرژی عراق کاملا حیاتی است، زیرا ایران سالانه ۴ تا ۵ میلیارد دلار گاز طبیعی از همسایه خود برای تامین سوخت نیروگاه‌های خود وارد می‌کند. در واقع، گاز ایران ۳۰ تا ۴۰ درصد از تولید برق عراق را تشکیل می‌دهد و هشدار ترامپ مبنی بر اینکه هر کشوری که به تهران شریان حیاتی بدهد، با عواقب اقتصادی عظیمی روبه‌رو خواهد شد، مستقیما معافیت‌های موقت تحریم‌های امریکا را که بغداد قبلا از آن برخوردار بود، تهدید می‌کند. طبق گزارش رویترز، اگر واشنگتن این تحریم‌های ثانویه را به‌طور کامل اجرا کند، عراق با فروپاشی فاجعه‌بار شبکه برق مواجه خواهد شد و دسترسی اولیه میلیون‌ها شهروند عراقی به برق در فصل اوج مصرف قطع خواهد شد.

با تشدید فشار واشنگتن بر تهران، درد ترکیه از جنگ ایران بدتر خواهد شد. بخش‌های تولیدی و نساجی ترکیه از افزایش هزینه‌های حمل و نقل و محدود شدن زنجیره‌های تامین رنج می‌برند. ترکیه برای تامین نهاده‌های کلیدی تولید، از جمله همه‌چیز از پتروشیمی و هلیوم گرفته تا آلومینیوم و حدود نیمی از کود خود، به ایران و منطقه وسیع‌تر خلیج‌فارس متکی است. ترکیه در حال حاضر با اختلالات تامین انرژی همراه با فشارهای تورمی شدید روبرو است و قیمت سوخت تقریبا ۵۰ درصد افزایش یافته است. این هزینه‌های فزاینده واردات انرژی به‌شدت بر ترازنامه آنکارا سنگینی می‌کند، به‌طوری که پیش‌بینی می‌شود ارزش واردات انرژی ترکیه امسال تا ۴۰ میلیارد دلار از کل صادرات آن بیشتر شود.

در همین حال، قرارداد ۲۵ ساله ترکیه برای خرید سالانه حداکثر ۹.۶ میلیارد متر مکعب گاز طبیعی از ایران از طریق خط لوله تبریز-آنکارا رسما در پایان ژوئیه ۲۰۲۶ منقضی شد، زیرا جنگ مانع از مذاکره دو طرف برای توافق جدید شد. واردات گاز ایران توسط ترکیه در نیمه اول سال ۲۰۲۶ با ۳۴ درصد افزایش، به ۴.۵ میلیارد متر مکعب در سال رسید و از عرضه روسیه پیشی گرفت و تنها جمهوری آذربایجان گاز بیشتری تامین کرد.

ترکیه نسبت به زمان امضای توافق اولیه تامین گاز، وابستگی کمتری به گاز ایران دارد. آنکارا واردات خط لوله از آذربایجان و روسیه را گسترش داده، ظرفیت واردات گاز طبیعی مایع (ال‌ان‌جی) را افزایش داده و پایانه‌های ذخیره‌سازی شناور و گازسازی مجدد را اضافه کرده است و در صورت کاهش حجم گاز ایران، گزینه‌های متعددی را در اختیار دارد.

اما جایگزینی گاز ایران هزینه دارد. خط لوله تبریز-آنکارا، گاز را مستقیما به شرق ترکیه منتقل می‌کند؛ جایی که انتقال منابع جایگزین دشوارتر و گران‌تر است، در حالی که گاز خط لوله ایران از نظر تاریخی جزو منابع ارزان‌تر ترکیه بوده است. از دست دادن این حجم گاز، ترکیه را بدون گاز باقی نمی‌گذارد، اما آنکارا را مجبور می‌کند که بیشتر به ال‌ان‌جی و سایر تامین‌کنندگان تکیه کند؛ درست زمانی که جنگ، هزینه واردات انرژی آن را افزایش داده است.

هند در مقایسه با چین، مواجهه نسبتا کمی با نفت خام ایران دارد، اگرچه خریدها تحت معافیت‌های امریکا از سر گرفته شده‌اند. طبق داده‌های دولتی که رویترز به آن اشاره کرده است، هند در نیمه اول سال جاری، ۷۰۷ میلیون دلار نفت ایران وارد کرده است. تحریم‌های امریکا در حال حاضر تجارت بین هند و ایران را به کسری از اندازه قبلی خود کاهش داده است. تجارت دوجانبه از ۱۷ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۹-۲۰۱۸، به ۱.۶۳ میلیارد دلار در سال مالی ۲۰۲۶-۲۰۲۵ کاهش یافته است. طبق گزارش رویترز، صادرات هند اکنون تحت سلطه کالاهایی مانند برنج باسماتی، چای و دارو است. این امر باعث شده هند با مازاد تجاری قابل توجهی با ایران روبه‌رو شود، اما تجارت باقی مانده اکنون مستقیما در معرض جدیدترین تحریم‌های ترامپ قرار دارد.

هند با مشکل بسیار بزرگ‌تری از خود جنگ روبه‌رو است. سومین مصرف‌کننده بزرگ نفت جهان نزدیک به ۹۰ درصد از نفت خام خود را وارد می‌کند و اقتصاد آن را به‌شدت در معرض افزایش قیمت انرژی قرار داده است. هزینه‌های بالاتر واردات، فشار بیشتری بر ارزش روپیه و تورم وارد کرده و در عین حال، هزینه‌های انرژی دولت را افزایش داده است.

تجارت باقیمانده هند با ایران به‌شدت به صادرات هند، از جمله برنج، چای و دارو، وابسته است و حجم قابل توجهی از آن به‌طور سنتی از طریق دوبی انجام می‌شود. تصمیم امارات متحده عربی برای توقف معاملات مالی و تجاری با ایران، این مسیر را مختل کرده و صادرکنندگان هندی را مجبور به جست‌وجوی جایگزین‌هایی از جمله ترکیه کرده است. محدودیت‌های بیشتر امریکا می‌تواند آنچه را که از یک رابطه تجاری باقی مانده است، تحت فشار قرار دهد.

امارات متحده عربی قبل از تجاوز نظامی امریکا، یکی از مهم‌ترین شریان‌های اقتصادی ایران بود و در سال ۲۰۲۴ تقریبا ۲۱ میلیارد دلار کالا به ایران صادر می‌کرد که معادل حدود ۳۰ درصد از واردات ایران است. ایران همچنین به دوبی به عنوان یک مرکز مالی، لجستیکی و صادرات مجدد متکی بود که امارات متحده عربی را به یکی از مهم‌ترین مسیرهای اتصال شرکت‌های ایرانی به اقتصاد جهانی تبدیل می‌کرد.

اما ابوظبی پیش از این برای کاهش این ارتباط اقدام کرده است. امارات متحده عربی در ۱۹ اوت، تمام معاملات مالی و اقتصادی خود با ایران را تا اطلاع ثانوی به حالت تعلیق درآورد. این اقدام عملا امارات متحده عربی را از فشار تحریم‌های جدید ترامپ جلوتر قرار می‌دهد و خطر گرفتار شدن شرکت‌های اماراتی را با حفظ نوع پیوندهای تجاری که واشنگتن اکنون هدف قرار داده است، به‌شدت کاهش می‌دهد.

این بدان معنا نیست که هزینه اقتصادی هنوز نمی‌تواند سنگین باشد. امارات متحده عربی قبل از جنگ بزرگ‌ترین منبع واردات ایران بود، در حالی که دوبی ده‌ها روابط تجاری با بازرگانان و شرکت‌های ایرانی برقرار کرده بود. بنابراین، قطع این ارتباطات، امارات متحده عربی را از تحریم‌های ثانویه واشنگتن محافظت می‌کند، اما میلیاردها دلار تجارت را نیز از بین می‌برد.

چرا مبلغ قبوض برق افزایش پیدا می‌کند؟

مبلغ قبض برق تنها به میزان مصرف مشترک بستگی ندارد، زیرا قرار گرفتن مصرف در محدوده‌های مختلف الگوی مصرف نیز در هزینه نهایی اثرگذار است؛ موضوعی که با افزایش استفاده از وسایل سرمایشی در تابستان اهمیت بیشتری پیدا می‌کند.

به گزارش ایسنا، افزایش مصرف برق در روزهای گرم سال و بروز ناترازی در شبکه، بار دیگر موضوع نحوه مصرف و هزینه برق خانوارها را به یکی از مسائل مورد توجه تبدیل کرده است؛ به‌ویژه آنکه از اواخر تیرماه امسال، خاموشی‌های برنامه‌ریزی‌شده در برخی نقاط کشور آغاز شد. در چنین شرایطی، آگاهی از نحوه محاسبه قبض برق و تأثیر میزان مصرف بر هزینه پرداختی، می‌تواند به مشترکان در مدیریت مصرف کمک کند.

از سال ۱۳۹۸ قبوض کاغذی حذف و اطلاع‌رسانی درباره قبوض برق به‌صورت پیامکی انجام می‌شود، اما قبض برق همچنان به طور کامل تولید می‌شود و مشترکان می‌توانند از طریق لینک ارسال‌شده در پیامک یا برنامه کاربردی برق من، نسخه کامل قبض خود را مشاهده، بررسی و حتی چاپ کنند.

قبض الکترونیکی صرفاً مبلغ قابل پرداخت را نشان نمی‌دهد، بلکه اطلاعاتی درباره میزان مصرف مشترک و نسبت آن با الگوی مصرف ارایه می‌کند و از این منظر می‌توان آن را نوعی «کارنامه مصرف برق» خانوار دانست؛ کارنامه‌ای که به مشترک نشان می‌دهد چه میزان برق مصرف کرده و مصرف او در کدام محدوده قرار گرفته است. با این حال، برخی مشترکان باوجود رعایت مصرف، از افزایش هزینه قبض برق خود گلایه دارند. مقایسه مبلغ قبض در ماه‌های گرم سال با ماه‌های سرد نیز به دلیل استفاده بیشتر از وسایل سرمایشی، لزوماً مقایسه‌ای هم‌سطح نیست و طبیعی است که مصرف برق در تابستان افزایش یابد. با این وجود، اگر میزان مصرف یک مشترک نسبت به دوره مشابه سال گذشته تغییری نکرده باشد، در شرایط عادی نباید افزایش نرخ بیش از ۴۰ درصد را تجربه کند.

الگوی مصرف برق براساس قانون به گونه‌ای تعیین شده که ۷۵ درصد مشترکان کمتر از آن مصرف داشته باشند. در ماه‌های گرم سال، برای مناطق عادی کشور که حدود دوسوم مشترکان کشور از جمله تهران، اصفهان، شیراز و مشهد را دربرمی‌گیرد، سقف الگوی مصرف ۳۰۰ کیلووات‌ساعت در ماه تعیین شده است. بر این اساس، مشترکان از نظر میزان مصرف در چهار پله قرار می‌گیرند؛ پله نخست مربوط به مشترکانی است که در محدوده الگوی مصرف قرار دارند. پله دوم شامل مصرف تا یک‌ونیم برابر الگو، یعنی حداکثر ۴۵۰ کیلووات‌ساعت است. پله سوم به مصرف بین یک‌ونیم تا دوونیم برابر الگو، یعنی تا ۷۵۰ کیلووات‌ساعت اختصاص دارد و مشترکانی که بیش از دوونیم برابر الگو مصرف کنند، در پله چهارم قرار می‌گیرند. براساس آمار موجود، حدود ۵۰ درصد مشترکان در دو پله نخست قرار دارند و تنها نیم درصد از کل مشترکان بیش از پنج برابر الگو مصرف می‌کنند.

در چنین شرایطی حتی افزایش جزیی مصرف در نزدیکی مرز پله‌ها می‌تواند تأثیر قابل توجهی بر مبلغ نهایی قبض داشته باشد. برای مثال، روشن ماندن یک لامپ اضافه برای چند ساعت در روز ممکن است در مجموع مصرف مشترک را از یک پله به پله بالاتر منتقل کند؛ بدون آنکه این افزایش مصرف در نگاه اول محسوس باشد.

در همین رابطه مدیرعامل شرکت توانیر اخیرا درباره الگوی مصرف و هزینه برق مشترکان توضیح داد: مشترکانی که در محدوده الگوی مصرف قرار دارند، افزایش قیمت قابل توجهی نداشته‌اند، اما تعرفه‌های برق هر سال با مجوز مجلس تعیین می‌شود و وزارت نیرو موظف به اجرای آن است. متوسط قیمت فروش برق در سال جاری ۸۰۰ تومان است، در حالی که قیمت تمام‌شده برای وزارت نیرو، بدون احتساب قیمت سوخت، نزدیک به ۲۰۰۰ تومان است؛ بنابراین به ازای هر کیلووات‌ساعت، حدود ۱۲۰۰ تومان یارانه به مشترکان پرداخت می‌شود.

الهداد ادامه داد: مشترکانی که بیش از الگوی مصرف، بیش از دو برابر الگو و بیش از ۲.۵ برابر الگو مصرف می‌کنند، مکلف هستند به کنترل هوشمند مجهز شوند و مصرف آنها نیز محدود خواهد شد. بر این اساس در صورتی که مشترکی از الگوی تعیین‌شده بیشتر مصرف کند، برق وی به مدت نیم ساعت قطع و پس از آن مجدداً وصل می‌شود تا امکان کاهش مصرف فراهم شود. هدف از این اقدامات افزایش درآمد نیست، بلکه مدیریت مصرف و توزیع عادلانه برق است.

مدیرعامل توانیر همچنین با اشاره به نحوه توزیع یارانه برق اظهار کرد: مشترکی که در منزل خود چهار یا پنج کولر دارد، به دلیل یارانه‌ای بودن برق، یارانه بیشتری دریافت می‌کند. در بسیاری از مناطق خوش‌نشین و ویلایی نیز برخی افراد دارای خانه دوم و سوم هستند و تاکنون سیاست مشخصی برای حذف یارانه این خانه‌ها اجرا نشده است.

الهداد با بیان اینکه وزارت نیرو کشور را با توجه به شرایط آب‌وهوایی به مناطق مختلف تقسیم کرده است، گفت: سهم مردم از یارانه برق براساس شرایط دمایی هر منطقه و نیاز آنها تعیین می‌شود.

بر این اساس، استفاده از وسایل سرمایشی با بازدهی بالا می‌تواند نقش مهمی در کنترل مصرف برق داشته باشد. با توجه به اینکه یارانه برق از منابع عمومی تأمین می‌شود، میزان مصرف هر مشترک تنها یک مساله شخصی نیست و نحوه مصرف برق می‌تواند بر میزان بهره‌مندی از منابع یارانه‌ای نیز اثرگذار باشد.

رویداد

شکایت نوادا از دولت ترامپ بر سر کاهش سهمیه آب

ایالت نوادا روز دوشنبه در واکنش به برنامه‌های دولت ترامپ برای کاهش سهمیه این ایالت از منابع آب رودخانه خشکسالی‌زده کلرادو، شکایت و اعلام کرد این امر می‌تواند ایالت را ویران کند و قوانین حاکم بر رودخانه را نقض می‌کند. به گزارش ایسنا، وزارت کشور امریکا، روز جمعه، طرح خود را که شامل کاهش ۲۱ درصدی اختصاص آب رودخانه کلرادو به کالیفرنیا، نوادا و آریزونا به مدت دو سال از سال ۲۰۲۷ بود، نهایی کرد. کاهش آب به سه ایالت به اصطلاح حوضه پایین می‌تواند پس از سال ۲۰۲۸ تقریبا دو برابر شود؛ اقدامی که آریزونا و نوادا گفته‌اند عواقب بزرگی برای اقتصاد آنها خواهد داشت. چهار ایالت به اصطلاح حوضه بالا -کلرادو، یوتا، نیومکزیکو و وایومینگ- تحت طرح جدید ۱۰ ساله برای مدیریت رودخانه‌ای که آب یک نفر از هر ۱۰ امریکایی را تامین می‌کند و برای ۶ میلیون نفر برق تولید می‌کند، با هیچ کاهش اجباری مواجه نیستند. این طرح هر دو سال یک‌بار برای بررسی ارایه می‌شود و ایالت‌ها پس از بیش از سه سال مذاکره برای جایگزینی طرحی که امسال منقضی می‌شود، نتوانستند در مورد نحوه تقسیم آب به توافق برسند. ایالت‌های حوزه بالادست حاضر به کاهش اجباری سهمیه خود از آب رودخانه نشدند و استدلال کردند که به دلیل خشکسالی چند دهه‌ای در غرب امریکا، در حال حاضر با کاهش شدید آب مواجه هستند. سه ایالت حوزه پایین‌دست می‌گویند هر هفت ایالتی که از آب این رودخانه استفاده می‌کنند، باید مصرف آب خود را کاهش دهند. شکایت نوادا، کمیسیون رودخانه کلرادو نوادا و سازمان آب جنوب نوادا، اولین شکایتی است که این طرح را به چالش می‌کشد. این شکایت در دادگاه فدرال در لاس وگاس ثبت شد و وزارت کشور، داگ بورگوم، وزیر کشور، اداره احیای ایالات‌متحده و کمیسر آن، اوبری بتنکورت، به عنوان «خوانده» معرفی شدند. براساس گزارش رویترز، در این شکایت ادعا شده است که دولت، قوانین اداری، قوانین محیط زیست و گروهی از معاهدات، توافق‌نامه‌ها و احکام دادگاه‌ها که به عنوان قانون رودخانه شناخته می‌شوند را نقض کرده است. در این دادخواست آمده که دولت الزامات مربوط به بررسی جایگزین‌های معقول و تاثیرات اقتصادی قابل پیش‌بینی، پاسخ کامل به نظرات یا تجزیه و تحلیل کافی اقدامات کاهشی را رعایت نکرده است.

ادامه از صفحه اول

بورس در فاصله خبر و واقعیت

در ادامه مسیر، متغیرهای بیرونی و فضای عدم‌اطمینان نیز نقشی تعیین‌کننده خواهند داشت. هر تحول مثبتی که بتواند چشم‌انداز فعالیت‌های اقتصادی، تجارت خارجی، دسترسی شرکت‌ها به منابع مالی یا ثبات متغیرهای کلان را روشن‌تر کند، می‌تواند زمینه ادامه رشد بازار را فراهم آورد. با این حال، بازار به تجربه آموخته است که میان اعلام خبر و تحقق آثار اقتصادی آن تفاوت وجود دارد، بنابراین واکنش پایدار تنها زمانی شکل می‌گیرد که نشانه‌های عملیاتی و قابل اتکا در عملکرد شرکت‌ها دیده شود. در مقابل، افزایش ریسک‌های بیرونی و تشدید نااطمینانی می‌تواند روند صعودی را متوقف کند یا دست‌کم باعث تغییر رفتار سرمایه‌گذاران در افق بلندمدت شود. در چنین وضعیتی، سرمایه‌گذاران معمولا به سمت نقدشوندگی بیشتر، سهام با پشتوانه سودآوری قوی‌تر و شرکت‌هایی با دارایی‌های واقعی و قدرت قیمت‌گذاری بالاتر حرکت می‌کنند. صنایعی که وابستگی بیشتری به واردات، تامین مالی سنگین یا قیمت‌گذاری دستوری دارند، ممکن است آسیب‌پذیری بیشتری در برابر چنین شرایطی داشته باشند. با توجه به این مختصات، سرمایه‌گذاری در بورس را نمی‌توان نسخه‌ای واحد برای همه افراد دانست. بازار سهام امروز حرفه‌ای‌تر، پیچیده‌تر و حساس‌تر از گذشته است. ورود به بازار بدون آشنایی با تحلیل بنیادی، مدیریت ریسک، تنوع‌بخشی به سبد سرمایه‌گذاری و شناخت افق زمانی، می‌تواند زیان‌های قابل توجهی به همراه داشته باشد. سرمایه‌گذارانی که توان بررسی صورت‌های مالی، ارزیابی ارزش ذاتی و پیگیری متغیرهای اثرگذار بر صنایع را ندارند، در شرایط کنونی ریسک مضاعفی را می‌پذیرند. بازار سرمایه بیش از همه برای افرادی مناسب است که قدرت پذیرش نوسان، افق سرمایه‌گذاری بلندمدت و منابع مالی مازاد دارند؛ یعنی اف